

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Societatea pe acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Dragoșciuc Mihaela către S.A. „FEE-Nord”, privind anularea ordinului de sancționare disciplinară și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord,

*(Dosarul nr. 2ra-349/25
PIGD 2-23139879-01-2ra-03072025)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de casare a ei.

Judecătoria Bălți, sediul Central: jud. S. Dubceac
Curtea de Apel Nord: jud. R. Holban, S. Ghercavii, C. Prisacari

8 octombrie 2025
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 29 septembrie 2023, Dragoșciuc Mihaela, reprezentată de avocata Snejana Boguțchi a depus cerere de chemare în judecată către Societatea pe acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord” (în continuare S A „FEE-Nord”), privind anularea ordinului de sancționare disciplinară și încasarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Mihaela Dragosciuc a invocat că a fost angajată în calitate de contabil șef prin contractul individual de muncă nr.10 din 3 august 2015. Ulterior, prin ordinul nr. 8-c din 13 ianuarie 2023 a fost transferată în funcție de șefa Oficiului comercial Bălți, unde activează până în prezent.

3. Reclamanta a susținut, că a fost sancționată disciplinar prin ordinul nr. o-64 din 3 iulie 2023 fiindu-i aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare aspră. Prin ordinul dat angajatorul ar fi stabilit precum că la data de 09.06.2023, acționând din partea furnizorului S.A. ”FEE-Nord”, Dragoșciuc Mihaela a semnat Contractul de furnizare a energiei electrice nr. 70002 cu S.R.L. ”Exclusive Energy”. La acest contract fiind semnată și anexată Anexa nr. 6, care în pct. 4 lit. d) prevede că puterea instalată nu poate fi mai mare de 200 kW, dar în același timp, în pct. 2 ar fi inclusă puterea instalată de 930,0 kW. S-a mai menționat că anexa de asemenea a fost semnată de către Dragoșciuc Mihaela.

4. Reclamanta a indicat despre formarea comisiei de anchetă, în baza Ordinului nr. 0-57 din 22.06.2023, care în urma examinării actelor și explicațiilor ar fi constatat următoarele : ”1. Anexa nr. 6 semnată de către

Dna M. Dragoșciuc, în calitate de șef OC Bălți contravine prevederilor art. 39 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 10 din 26.02.2016 care stipulează că "centrala electrică trebuie să dispună de o putere instalată de până la 200 kW..."; 2. în însuși textul Anexei nr.6 la contract, la pct. 4 lit.b) este prevăzută expres că puterea instalată nu poate fi mai mare de 200 kW, fapt despre care dna M. Dragoșciuc clar a cunoscut, semnând această anexă și indicând la pct. 2 puterea instalată de 930,0 kW" .

5. Prin ordinul de sancționare disciplinară s-au stabilit următoarele încălcări a disciplinei muncii, după cum urmează: "1. Conform art. 9 alin. (2) lit. a) Codul Muncii "Salariatul este obligat: să-și îndeplinească conștiincios obligațiile de muncă prevăzute de contractul individual de muncă;" 2. Conform Fișei postului Șefului oficiului comercial, ediția 01/2022, semnată de M. Dragoșciuc la data de 13.01.2023: - obligațiunile de funcție pct. 21: "verifică documentele și duce evidența consumatorilor finali, deținători ai centralelor electrice, care solicită contorizarea netă a energiei electrice din surse regenerabile"; -obligațiunile de funcție pct.40: "semnează toate documentele parvenite și expediate din OC (contracte, răspunsuri la petiții, scrisori, dări de seamă, demersuri, prognoze etc.)"; -responsabilități linia 2: "întocmirea calitativă a documentelor elaborate și a documentelor parvenite spre executare"; 3. Conform art. 39 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 10 din 26.02.2016: "Consumatorul final, deținător al centralei electrice, care solicită contorizarea netă a energiei electrice din surse regenerabile trebuie să îndeplinească următoarele condiții: b) centrala electrică trebuie să dispună de o putere instalată de până la 200 kW, dar nu mai mare decât puterea contractată cu furnizorul respectiv."

6. Mihaela Dragoșciuc a specificat că la 29 iunie 2023 a depus explicație la solicitarea comisiei de anchetă prin care a relatat că în urma analizei documentelor (ce vizau contractul de furnizare a energiei electrice nr. 70002 din 09.06.2023 cu consumatorul S.R.L. "Exclusive Energy") a depistat că atât în programa GOS precum și în toate actele semnate sunt în conformitate cu legislația în vigoare. Din cauza lipsei unei instrucțiuni cu privire la modalitatea corectă de lucru cu consumatorii care au contorizare netto, a încheiat contractul ca abonat nou, la care a specificat și sintagma "contorizare netto". După ce i-au fost prezentate toate documentele per ansamblu spre verificare, a depistat că acest consumator este producător de energie, de aceea a solicitat rectificarea tuturor documentelor.

7. Reclamanta a specificat, că anexa nr. 6 a fost anulată la data emiterii, cu semnătura proprietarului, iar din cauza volumului majorat de lucru la e-mail XXXXXX au fost trimise documentele greșite, remarcând că este o omisiune mecanică care nu a avut urmări, deoarece până la finele lunii, când se fac verificări suplimentare avea să depisteze acest lucru.

8. În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 206 alin.(5), art. 355 din Codul muncii, art. 90, 94, 96 din Codul de procedură civilă.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 24 noiembrie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a fost admisă, cererea de chemare în judecată depusă de Mihaela Dragoșciuc, s-a anulat ordinul nr.O-64 din 03.07.2023 cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare ”mustrare aspră”, s-a încasat de la SA ”FEE-Nord” în beneficiul Mihaelei Dragoșciuc cheltuielile de asistență juridică în mărime de 7000 lei, s-a încasat de la S.A. ”FEE-Nord” taxa de stat în beneficiul statului, de a cărei plată reclamantul a fost scutit la înaintarea acțiunii în instanța de judecată, în mărime de 100 lei (f. d. 44, 47-53).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 27 noiembrie 2023, SA ”FEE-Nord”, reprezentată de directorul general interimar Oleg Petelca, a declarat apel nemotivat (f. d. 46-47), împotriva hotărârii din 24 noiembrie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, iar la 5 martie 2024 a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care să fie respinsă integral cererea de chemare în judecată depusă de Mihaela Dragoșciuc (f. d. 60-62).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, a fost respins apelul declarat de SA ”FEE-Nord”, reprezentată de directorul general interimar Oleg Petelca și menținută hotărârea din 24 noiembrie 2023 a Judecătoriei Bălți, sediul Central (f. d. 94, 95-109).

12. Colegiul a concluzionat că hotărârea primei instanțe din 24 noiembrie 2023, prin care s-a anulat ordinului SA "FEE-Nord" nr. O-64 din 03 iulie 2023, privind sancționarea disciplinară a reclamantei Dragoșciuc Mihaela cu „mustrare aspră”, este întemeiată și legală.

13. Instanța de apel a reținut că în proces-verbal al comisiei de anchetă din 03 iulie 2023 nu sunt indicate raționamentele și motivele de fapt și de drept în baza cărora s-a ajuns la concluzia sancționării salariatei Dragoșciuc Mihaela, cu "mustrarea aspră" și nu cu sancțiunile sub formă de "avertisment" sau "mustrare" (pct. 30 supra/fila dosarului 11) Or, respectivul proces-verbal nu conține vreo motivare/argumentare în această privință. Nici ordinul de sancționare disciplinară nr. O-64 din 03 iulie 2023, nu conține vreo argumentare în acest sens. În conținutul ordinului este doar descrierea faptei reținute ca abatere disciplinară comisă de salariată Dragoșciuc Mihaela, normele legale încălcate și dispoziția privind aplicarea sancțiunii sub formă de "mustrare aspră" (pct. 31-33 supra/fila dosarului 9).

14. Colegiul civil, a menționat că din procesul-verbal al comisiei de anchetă din 03 iulie 2023 și ordinul de sancționare nr. O-64 din 03 iulie 2023 nu rezultă sancționarea anterioară a salariatei pentru încălcarea disciplinei muncii. Respectiv, motivarea aplicării sancțiunii sub formă de "mustrare aspră" din motivul comiterii anterior a abaterilor disciplinare nu și-au găsit confirmarea.

15. Instanța de apel, a conchis că instanța de fond just a considerat că, în urma semnării de către Dragoșciuc Mihaela a anexei nr. 6 la contract de furnizare a energiei electrice nr.70002, nu au fost aduse prejudicii sau dereglări a procesului de activitate a întreprinderii SA "FEE-Nord", Anexa nr. 6 a fost anulată fără a produce efecte.

16. Instanța de apel, a evidențiat faptul că potrivit fișei de post a funcției de șef Oficiul Comercial, exercitată de Dragoșciuc Mihaela, la pag. 4, rubrica "Responsabilitățile" este prevăzut că, "titlarul funcției răspunde disciplinar (...) pentru pagubele provocate Societății prin executarea defectuoasă atribuțiilor sau prin neexecutarea acestora". (a se vedea fila dosarului 26 verso) însă, prin fapta reținută de angajator în sarcina salariatei Dragoșciuc

Mihaela prin ordinul nr. O-64 din 03 iulie 2023 nu s-a constatat nicio urmare prejudiciabilă pentru S.A. "FEE-Nord".

17. În argumentarea poziției instanța de apel a invocat prevederile art. 86 alin.(1) art. 210 alin.(3), art. 355 alin.(1), art.206, art. 207, art. 208, art. 210, art. 211/1 din Codul muncii.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

18. La 6 iunie 2025, SA "FEE-Nord", reprezentată de directorul general interimar Oleg Petelca, a declarat recurs împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Mihaela Dragoșciuc (f. d. 116-118).

SOLICITAREA RECURENTULUI

19. În motivarea recursului, SA "FEE-Nord", reprezentată de directorul general interimar Oleg Petelca, a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), e) din Codul de procedură, care reglementează că interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție sau hotărârea sau decizia contestată este arbitrară și/ori se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

20. Recurentul consideră că instanța de apel contrar prevederilor legale a considerat ordinul ca fiind unul incorect, argumentele instanței nefiind motivate.

21. Susține că ordinul de sancționare corespunde aspectelor juridice obligatorii prevăzute de art. 210 din Codul muncii.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

22. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

23. Completul de judecată conchide că recurenta, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată la 26 mai 2025, în adresa părților, fapt ce se confirmă prin scrisoare de expediere (f. d. 111), iar cererea de recurs a fost depusă la 6 iunie 2025 (f. d. 116-115).

24. La 3 iulie 2025, în adresa intimatei Mihaela Dragosciuc a fost expediat copia recursului declarat de SA "FEE-Nord", reprezentată de director general interimar Oleg Petelca, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin scrisoare de expediere anexat la materialele dosarului (f. d. 143).

25. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Mihaela Dragoșciuc nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

26. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

27. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

28. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

29. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

30. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

31. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

32. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Nord și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

33. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera

netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

34. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

35. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretenși argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

37. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

38. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

39. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de SA "FEE-Nord", reprezentată de directorul general interimar Oleg Petelca, ca fiind inadmisibil.

40. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul declarat de Societatea pe acțiuni „Furnizarea Energiei Electrice Nord”, împotriva deciziei din 25 februarie 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni